

MNENJE EVROPSKE CENTRALNE BANKE**z dne 20. novembra 2018****o predlogu direktive o skrbnikih kreditov, kupcih kreditov in poplačilu iz naslova zavarovanja s premoženjem****(CON/2018/54)**

(2018/C 444/06)

Uvod in pravna podlaga

Evropska komisija je 14. marca 2018 sprejela predlog direktive Evropskega parlamenta in Sveta o skrbnikih kreditov, kupcih kreditov in poplačilu iz naslova zavarovanja s premoženjem (v nadaljnjem besedilu: predlagana direktiva) ⁽¹⁾. Evropska centralna banka (ECB) meni, da predlagana direktiva sodi v okvir njene pristojnosti, ter se je odločila uporabiti svojo pravico, kakor je določena v drugem stavku člena 127(4) in členu 282(5) Pogodbe o delovanju Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: Pogodba), da predloži mnenje.

Pristojnost ECB, da poda mnenje, izhaja iz člena 25 Statuta Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke, v skladu s katerim lahko ECB svetuje Svetu in Komisiji o področju uporabe in izvajanju zakonodaje Unije, ki se nanaša na stabilnost finančnega sistema, ter nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij in so prenesene na ECB v skladu s členom 127(6) Pogodbe. V skladu s prvim stavkom člena 17.5 Poslovnika Evropske centralne banke je to mnenje sprejel Svet ECB.

1. Splošne pripombe

1.1 ECB odločno zagovarja razvoj sekundarnih trgov za sredstva bank, zlasti nedonosna posojila, kakor se izraža v akcijskem načrtu Sveta Evropske unije za reševanje problema slabih posojil v Evropi ⁽²⁾. Glede na to, da imajo nekatere evropske kreditne institucije v bilanci stanja še vedno veliko nedonosnih posojil, in kot del celovitega pristopa k reševanju problema nedonosnih posojil ⁽³⁾ bi lahko razvoj sekundarnih trgov prispeval k zmanjšanju obsega nedonosnih posojil. Dobro delujoči sekundarni trgi bi lahko tudi preprečili kopičenje nedonosnih posojil v prihodnosti ⁽⁴⁾.

1.2 Poleg tega bi lahko dobro delujoč sekundarni trg pozitivno vplival na finančno stabilnost, če bi lahko omogočil prenos tveganj zaradi nedonosnih posojil iz bilance stanja kreditnih institucij. Če imajo kreditne institucije v bilanci stanja veliko nedonosnih posojil, se zmanjšuje njihova sposobnost, da opravljajo funkcijo kreditiranja realnega gospodarstva, ter poslabšuje operativna prožnost in splošna dobičkonosnost, ki sta bistveni za dobro delujoč bančni sektor. Bistveno je, da pravni okvir za sekundarne trge omogoča učinkovit prenos nedonosnih posojil iz bilance stanja kreditnih institucij ⁽⁵⁾.

2. Posebne pripombe**2.1 Zahteve za poročanje**

Predlagana direktiva določa več zahtev za poročanje skrbnikov kreditov, kupcev kreditov in kreditnih institucij. Na primer, kupec kreditov oziroma, kadar je smiselno, njegov zastopnik mora pristojnim organom države članice, v kateri ima prebivališče ali sedež, sporočiti, da namerava neposredno izvrševati kreditno pogodbo ⁽⁶⁾. Prav tako mora kupec kreditov oziroma, kadar je smiselno, njegov zastopnik, ki kreditno pogodbo prenese na drugega kupca kreditov, pristojne organe obvestiti o prenosu, identiteti in naslovu novega kupca kreditov in, kadar je smiselno, njegovega zastopnika ⁽⁷⁾. Zakonodajalci Unije bi morali skrbno proučiti, ali bodo te zahteve za poročanje ovirale učinkovito delovanje sekundarnega trga za nedonosna posojila, saj bi veliko breme poročanja lahko odvrnilo nove udeležence od vstopa na trg ali povzročilo podvajanje podatkov za pristojne organe.

⁽¹⁾ COM(2018) 135 final.

⁽²⁾ Glej sporočilo za javnost Sveta z dne 11. julija 2017 z naslovom Sklepi Sveta o akcijskem načrtu za reševanje problema slabih posojil v Evropi, dostopno na spletni strani Sveta na naslovu <http://www.consilium.europa.eu>.

⁽³⁾ Glej na primer oddelek B poročila ECB *Financial Stability Review* iz novembra 2016, dostopno na spletni strani ECB na naslovu: <https://www.ecb.europa.eu>.

⁽⁴⁾ Glej odstavek 2.2.1 Mnenja CON/2018/31. Vsa mnenja ECB so objavljena na spletni strani ECB.

⁽⁵⁾ Glej odstavek 2.2.2 Mnenja CON/2018/31.

⁽⁶⁾ Glej člen 18(1) predlagane direktive.

⁽⁷⁾ Glej člen 19(1) predlagane direktive.

2.2 Tehnični standardi za podatke o nedonosnih posojilih

Predlagana direktiva pooblašča Evropski bančni organ (EBA), da pripravi osnutek izvedbenih tehničnih standardov, ki določajo oblike, v katerih kreditodajalci, ki so kreditne institucije, zagotavljajo informacije, da se kupcem kreditov zagotovijo podrobne informacije o njihovih kreditnih izpostavljenostih v trgovalni knjigi, na podlagi katerih lahko opravijo preverjanje, finančni skrbni pregled in vrednotenje kreditne pogodbe ⁽¹⁾.

V tej zvezi ECB izpostavlja, da Uredba (EU) 2016/867 ⁽²⁾ določa nov niz podatkov, ki vsebuje podrobne informacije o posameznih bančnih posojilih v euroobmočju. Cilj tega niza podatkov je za vse države članice zagotoviti zelo podrobne podatke, ki so popolnoma primerljivi, ker temeljijo na usklajenih pojmih in opredelitvah. Glede na te regulativne novosti je pomembno, da organ EBA pri pripravi predlog za podatke upošteva zbiranje podrobnih podatkov o kreditih in kreditnem tveganju ter druge relevantne pobude, da ne bi prišlo do podvajanja dela in da se čim bolj zmanjšajo zahteve za poročanje kreditnih institucij.

2.3 Zbiranje podatkov s strani pristojnih organov v povezavi z mehanizmom pospešenega izvensodnega uveljavljanja pravic iz zavarovanja s premoženjem

Predlagana direktiva zahteva, da pristojni organi, ki nadzirajo kreditne institucije, od kreditodajalcev letno zbirajo informacije o številu zavarovanih kreditnih pogodb, pri katerih se uporablja mehanizem pospešenega izvensodnega uveljavljanja pravic iz zavarovanja s premoženjem, in časovnih okvirih za tako uveljavljanje pravic, kar vključuje: (a) število začelih, potekajočih in izvedenih postopkov, vključno s številom postopkov v zvezi s premičninami in nepremičninami; (b) trajanje postopkov od obvestila do poravnave, razvrščeno po načinih izvedbe (javna prodaja, zasebna prodaja ali zaseg); (c) povprečne stroške vsakega postopka v EUR ter (d) stopnje poravnave. Države članice bi morale te podatke združiti, na njihovi podlagi pripraviti statistične podatke in te poročati Komisiji ⁽³⁾. V primeru ECB kot pristojnega organa za nadzor kreditnih institucij je pravna podlaga za njene naloge bonitetnega nadzora določena v členu 127(6) Pogodbe, v skladu s katerim lahko Svet na ECB prenese posebne naloge, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij. Ker je zbiranje teh informacij povezano z učinkovitostjo mehanizma pospešenega izvensodnega uveljavljanja pravic iz zavarovanja s premoženjem in ne z bonitetnim nadzorom kreditnih institucij, bi morali zakonodajalci Unije pojasniti, da se naloga zbiranja teh informacij ne sme prenesti na ECB.

Kadar ECB priporoča, da se predlagana direktiva spremeni, so konkretni predlogi sprememb besedila s pripadajočimi pojasnili navedeni v ločenem tehničnem delovnem dokumentu. Tehnični delovni dokument je dostopen v angleščini na spletni strani ECB.

V Frankfurtu na Majni, 20. novembra 2018

Predsednik ECB

Mario DRAGHI

⁽¹⁾ Glej člen 14(1) predlagane direktive.

⁽²⁾ Uredba Evropske centralne banke (EU) 2016/867 z dne 18. maja 2016 o zbiranju podrobnih podatkov o kreditih in kreditnem tveganju (ECB/2016/13) (UL L 144, 1.6.2016, str. 44).

⁽³⁾ Glej člen 33 predlagane direktive.